

המשחק האחרון של הנבחרת הלאומית (נגד "ארסנל") הקופה — למפלגות

הציימקצוונות. אין אף כדורגלן אחד בארץ שנשאל על בעייה זו ולא אמר, שמן הראוי להנהיג בארץ לפחות כדורגל הציימקצוונות. כנהוג, למשל, בארצות מרכז אירופה. לכל מומחה כדורגל ברור, שזה היתרון הצודק והטוב ביותר. שחקן יקבל אמנם תשלום ממקום עבודתו, אך הוא יקבל גם תשלום מוסכם על מישחקו. הפיתרון הוא טוב, אלא שיש בו פגם אחד: אם יוגשם, יאבדו כמה עשרות עסקים מסורים את התיק שלהם במרכז המפלגה. מי יהיה זקוק להם אז? מובן לכן, להביא לכך, שמקומה של כל קבוצה יהיה מובטח ללא התחשבות בתוצאות משחקיה. כלומר — להרוג את החולה במקום לרפא אותו.

הדו"ח מדי העסקנים! כל מי שחושב שלהישגים של ממש בספורט אפשר להגיע על בסיס של חובבנות, חי לפי מרגשים שמלפני שלושים שנה. שחיין חייב להתאמן מדי יום כדי לשמור על כושר מינימאלי. שחקני כדורגל או כדורסל מתאמנים שלוש פעמים בשבוע בצורה הרמיוזית ביותר. רשת ממלכתית חייבת לתמוך בספורטאים. המדינה חייבת להחליט אם היא רוצה בקידומו של הספורט בארץ או לא. זו חייבת להיות החלטה של העם כולו. הספרט חשוב מדי כדי שניתן לעסקנים מפלגות לנהל אותו. יש להוציא מידו!

כדורגל

שני צדי המטבע

הוועדה למניעת שחיתויות שיימה את שמיעת העדויות בהאשמת מכבי חיפה נגד בית"ר תל-אביב, בדבר ניסיון לקניית מישחק. סיפור העידים שהוסיפו לפני הוועדה: שני אנשים, שהגיעו עצמם כאנשי מכבי חיפה, פנו אל שחקני רמת-גן, הציעו להם פרמיה אם ינצחו את הבית"רים. החיפאים מכחישים בתוקף את הסיפור כולו.

סיפור שני: אותה מוכר של בית"ר תל-אביב, המכונה סוידר, עובד מועדון-הלילה היפואי אריאנה. פנה אל שחקני רמת-גן, ראונו כוהן ומשה פרל, הציע להם כסף אם יסכימו לעזור לבית"ר לנצח אותם. הבית"רים, כמוכר, מכחישים בתוקף. קפטן הקבוצה הרמת-גנית ראונו כוהן אף סיפר, כי אותו סוידר השאיר במכוניתו סכום של 200 ל"י, לאחר שבית"ר ניצחה באותו מישחק בשיעור 0:1.

עיסקה כפולה. דעת אנשי מיסדרונות ההתאחדות: הרמת-גנים עשו עיסקה כפולה, הן עם החיפאים, למיקרה בו ינצחו במישחק, והן עם איש בית"ר, למיקרה בו יפסידו את המישחק. פסקדינים של עורכי-הדין עובדיה רזיאל וויקטור חזן, שיינתן בשבוע הבא, יגלה אם יש ממש בדעות הלחשנים.

את כל התיקים, ומגיעים להסכם בקשר לניסעה הקרובה לחוצלארץ. לעיתים נידמה כי כל הפעילות הספורטית בארץ מטרתה להבטיח נסיעות ל"חוצלארץ. סערה שלמה קמה באגוד שופטי הכדורסל, כאשר התברר ליושבי-ראש האגוד כי סידרו אותה, מנעו ממנו את הנסיעה השנתית לחו"ל. רק קוסם יוכל. בתום העונה החולפת אספה אגודת מכבי חיפה חומר בו יש לדעתה, כדי להרשיע מיספר אגודות בקניית ניות לגבי מישחקים. החיפאים קיוו, כי בעזרת חומר זה תיענש קבוצה אחרת, ואילו הם עצמם יזכו להמשיך לשחק בליגה העליונה.

ההתאחדות לכדורגל לא התרגשה מהמצב הקימה ועדה לחקירת הראשמות. בינתיים הוולו מישחקי הליגה. רק קוסם יוכל לומר מה יקרה אם אמנם תמצא הוועדה כי ההאשמות מבוססות וכי קבוצה אחרת, לא מכבי חיפה, חייבת לרדת לליגה נמוכה יותר.

מה יקרה אז? האם יחליטו להתחיל את מישחקי כל הליגות מחדש?

דו"ח מיניסטריון! טען עורך-הדין ה"ח"א גדעון גורדון: "בכל מדינה מסודרת יש מיניסטריון לספורט ושופטי-חוקר מטעם המדינה היה חוקר בעניינים מסוג זה. לא יתכן שאגודה קטנה תעשה את מלאכתה של ההתאחדות!"

רק רשות במלכתית בעלת סמכויות של ממש תוכל להקים על רגליו את הספורט בישראל. רשות כזאת תוכל לשחרר את הספורטאים מהחלוקת המתמדת בעסקניה מפלגות, אנשי מקצוע יוכלו לשוב ולקחת את העניינים לידיהם (העולם הזה 1463). ערב הבחירות לכנסת השישית היה ברור לאלפי הספורטאים בארץ, כי דחקא נושא זה הוא שיכריע רבות לגביהם בשאלה אינו יטילו לחיבת הקלפי.

משלמים מתחת לשולחן. היעורם של אשני-מקצוע מניהול הספורט הישראלי הביא לא פעם להחלטות, שאבד עליהם הכלה. כך, למשל, החליטו רכזי המפלגות, כי הכדורגל בארץ חייב להיות חובבני טהור.

כאשר תנהגו המקצוענות, הרי לא יהיה ענה נכר מנו לעשות. לפי חוקת ההתאחדות של כדורגלני ישראל הם חובבנים ל"מפתח."

אך למעשה לא יכול אדם להיות ספורטאי, ובחודאי שא לא כדורגלן חובב, ולהגיע להישגים כלשהם. עליו להתאמן שלוש פעמים בשבוע, ובמיקרים רבים אפילו ארבע פעמים. חלק גדול מומנו חייב להיות מוקדש לכדורגל. אין אדם שיסכים לעשות זאת, לראות כיצד מתמלאות קופות אגודתו דתו מדי שבת, כתוצאה מדמי-הכניסה ה"פנטאסטיים הניגבים מאלפי הצופים המשול"בים, ובעצמו לא לקבל פרוטה.

הפיתרון, שנמצא עליידי חכמי הכדורגל בארץ: משלמים מתחת לשולחן, נותנים ל"כסף שמות מפוצצים כמו "תשלום בעד ימי-עבודה אבודים" או "מענק מיוחד, שניתן עליידי אהידים". וקל לשער את השפעתם של הספורטאים. אם העסקנים מרמים קצת, הרי גם להם מותר.

חק, ואינה עושה דבר כדי לאמת או להזים את חשדותיה. היא פשוט עוברת על-כך לסדר יום.

כל חובבי-כדורגל, המכיר את המצב בענף האהוב עליו, לא היה מודעוץ יתר-על-המידה מהתנהגותה של הנהלת קבוצת הפועל רמת-גן. היא פעלה לפי מיטב המסורת של עסקני-הכדורגל המקומיים.

כל הספורט — פוליטיקה. עסקן אינו רק אדם המתעסק בענייני הקבוצה שלו. הוא גם נציג מפלגתו באותה קבוצה, אם באופן רישמי, אם בלתי-רישמי. כל קבוצת כדורגל נוספת היא מיבצר חדש של המפלגה, וכל ביויון של אותה קבוצה הוא מהלומה למפלגה.

לכן ברור ששום עסקן אינו מוכן לנקוט בפעולות, שיפגעו בפרסטיגיה של קבוצתו, אפילו אם הן יביאו לה תועלת, בסופו של דבר. כי הנוק שייגרם למרכז המפלגה חשוב יותר.

הנוק הנגרם ממצב זה, בו כל הספורט הישראלי קשור לפוליטיקה, הוא עצום.

ממלכת הקנזיות. עסקני מפלגות מקיימים אגודות-ספורט חדשות לבקרים, ללא כל התחשבות בצרכים של האגודות הנקראות מיות, מהסיבה היחידה של רצון להתפשטות ולהגברת השפעתם.

המצב בולט במיוחד בשטח הכדורסל. הוקמו עשרות רבות של קבוצות כדורסל, בשעה שברור לכל איש מקצוע כי יש לדאוג קודם-כל לקבוצות הקיימות, המחזיקות את עצמן רק בקושי רב.

אם האינטרס העליון של כל עסקן הוא קידום מפלגתו, ולא קידום הספורט, הרי ברור לחלוטין מדוע פשטה בכדורגל בארץ מכירות המישחקים. שני עסקנים השייכים לאותה מפלגה לוחמים למעשה למען אותה מטרה, ולכן הם מוכנים לכל מעשה הונהג ומירמה, ובלבד שיצליחו להפיל בפח את המפלגה היריבה. את הקבוצה השייכת ל"אותה מפלגה."

העיקר: לנסוע לחו"ל. ממצב זה נר"דים אחר-כך מצבים מגוחכים עוד יותר. כאשר מתגלה קנוניה באחד ממרכזיה ספורט, הוא מרכז את כל מאמציו כדי ל"מצוא מיקרה דומה במרכז המתחרה. אין זה קשה. כאשר לשני המרכזים יש תיקים אחד על השני, הרי אז, לפי מיטב הפר"ליטיקה הישראלית של "שמור לי ואשמור לך", משתיקים את כל הפרשות, סוגרים

בחירות

הדג מסריח מן הראש

בין כל הבעיות העומדות על סדריומן של הבחירות לכנסת השישית, צריך היה הספורט ל"תפוס מקום חשוב, אך איש לא דיבר עליו ברצינות."

"העולם הזה" מפרסם להלן את חוות-דעתו של אישי-הספורט, ה"מציג את הבעיות היסודיות. מסקנתו: יש לשנות את המישטר כי ארץ לחלוטין, לפרק את שלטון ה"מפלגות הישנות, כדי להכריא את הספורט."

"אני זוכר את מישחק הליגה בסיבוב השני, סיפר ביום השלישי השבוע חבר הנהלת הפועל רמת-גן לשעבר יגאל וירון, לחברי הוועדה למניעת שחיתויות של התאחדות לכדורגל. "המישחק בין הפועל רמת-גן לבית"ר תל-אביב. באמצע המישחק נעשה פאול נגד שחקן רמת-גן ראונו כוהן עליידי איש בית"ר, והנה, להפתעתי הרבה, רץ בלם בית"ר תל-אביב, חליבה, לעברו של חברו לקבוצה, אשר ביצע את הפאול. ואמר לו שאם יגע שנית בראונו כוהן הוא, חליבה, ירצה אותו."

וירון הביא סיפור זה כחיזוק לטענתו, שהמישחק שנערך אז בין בית"ר הפועל רמת-גן היה קנוי מראש עליידי בית"ר. מה עושה חבר-הנהלה של קבוצה מכובדת כהפועל רמת-גן, שאפילו זכתה פעם באליפות המדינה בכדורגל, שיש לו חשדות רציניים נגד שחקני קבוצתו כי ביצעו עבירה כה בוזייה כמכירת מישחק?

שום דבר. לפי המסורת. וירון אמנם פנה. יום ל"אחר המישחק, למשרד-חקירות תל-אביבי בו עובד ירדי שלו, והתייעץ איתו מה לעשות. מאוחר יותר נודע לו, כי בין כך וכך מתנהלת חקירה בקשר לכשרות מישחקי כדורגל עליידי גוף אחר. משום כך הוא חשב שיותר הוא לא צריך לעשות שום דבר.

לכל מי ששמע את עדותו של וירון, היה קשה להאמין למישמע אונוני. הנהלה של קבוצה חושדת בשחקניה במכירת מיש-

מאמן צ'רייץ' באימוון (תופס בראשו מרוב יאוש) התפסד — לספורטאים